

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Benedicti Ariæ Montani Hispalensis Poemata

In Qvatvor Tomos Distincta

In quo Daudis Regis ac Prophetæ, aliorumque sacrorum Vatum Psalmi; ex
Hebraica veritate in Latinum carmen obseruantissimè conuersi

Arias Montano, Benito

Antverpiæ, 1589

Psalmorum Liber I.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44993

PSALMORVM
LIBER I.

PSALMVS I.

Beatus vir qui non abiit in consilio impiorum.
SAPIENTISSIMAE VITAE
INSTITVTIO.

Ode Dicolos Distrophos.

NON qui consilio malo
Aut decretà volens impia suscipit,
Aut qui mille nocens vias
Infitit scelerum, criminis ac doli;
Nec qui simplicium vaser

Derisor cathedris confidet inuidis:
Ast ille innumeris modis
Felix, multiplici & sorte beator,
3 Quisquis perpetuos dies,
Et noctes vigiles, grataque tempora,
Et mente & studio frequens
Impendit monitis, legibus ac Dei.
3 Ille (est quale oleæ genus,)
Vt stirps ad placidi consita fluminis
Ripas, quam vitreus petit
Permixa & saturat temperie liquor;
Hæc spes agricolæ bonas
Explet baccifero vota que munere:
Quam nec destituit decor,
Nec vestis foliis densa virentibus;
Quamuis aura nivalibus
Ventis vel feriat flammiferis nemus.
Hæc quos flore nitens nouo
Fructus pollicita est, prospera confouet,
Autumnoque refert suo,
Maturisque probat viribus integros.
4 Contra sed genus improbum
Infestis agitur perpetuo malis:
Magno vt turbinis impetu
Gluma impulsã vagum permeat æthera,
Nusquam & docta quiescere,
Terris præcipiti concutitur fuga.

B 3

Ergo

- 5 Ergo nulla vel impios
Iura admota fouent, vel ratio iuuat;
Quin causę penitus graui
Succumbant stabili iudicio Dei:
Nec quos inficiet scelus,
Iustorum excipiet consilium virum:
6 Namque horum facilem viam
Rex Diuūm placido numine comprobat:
Illum at callibus auis
Errantem exitum peruoluit gregem.

PSALMVS II.

Quare fremuerunt Gentes.

DIVINI CONSILII PRAESTANTIA.

Ode Dicolos Distrophos.

- 1 Quid iste gentium tumultus omnium,
Manuque pacta fœdera,
Cui tanta mundus extrahit pericula?
Cui tendit immanes minas?
2 Terręque iuncta conferunt negotia
Cum regibus simul duces,
Omnes vt alta cœpta dissipent, sacri
Vnctumque deturbent Dei.
3 Rumpamus arcta vincula & graue impes
Age, heus, repellamus iugum;
Et colla reges atque gentes libera
Speris feramus legibus.
4 Ast, qui poli patentis alto culmine
Astrisque rector infidet,
Curam inquietam & insolentes impetus
Aususque ridens despicit:
5 Verbisque promptus intonabit acribus
Queis corda dura concutit,
Et queis furentes frangit ille spiritus
Terrore percussos graui:
6 Vltro ipse Regem quippe quem dedi mentem
Certo probatum numine,
Alani Sionis arce summa iusseram
Tenere sceptris regia.
7 Iam sancta magni iura proponam Patris,
Qui me benignus vixerat:
Sic fatus IAS, gratus es mi filius
Productus hoc nouo die,
Dic perennis lucis vsque compote
Præsens mihi qui permanet:

- 8 Petes, & addam cuncta regna gentium,
Addicta nutibus tuis.
Has non mouendo iure princeps posside,
Hæresque prolatus tene,
Ac esto regno meta per gentes tuo,
Idemque terris terminus:
- 9 Tuque insolentem ferreis ages gregem
Scepturis, modesto præuius;
Durosque franges imminutis viribus,
Percussa testa ut disilit.
- 10 Ergo potentes stulta corda principes
Cum regibusque iudices,
Mentem furoris cogitate liuidi
Fraudumque matrem linquere:
Prudentioris atque normam consilii
Vestris inite commodis:
- 11 IA E timore patris almi numina
Cultu & sacrate debito:
Edico cuius hæc tremenda pectore
Mandata fido condite;
- 12 Natumque gratis turba docta plausibus
Efferre regemque optimum:
Feruentis iræ ne reiectos fulmine
Viaque mentisque impotes,
Vestris perire cogat ille erroribus
(Contempta quæ vis est Dei)
Quum missa longo & sæpe lenta tempore
Reseruet indignatio,
Hora repente cuncta consumens breui,
Nasoque adurens vindice:
At liberatos excipit fauens pios,
Quos spes tuetur ac fides.

PSALMVS III.

Domine quid multiplicati sunt.

DIVINI PRAESIDII TUTE LA.

1 Psalmus David cum fugeret à facie Absalom filij sui.

Ode Dicolos Distrophos.

- 2 IAS potenti cuius orbis dextera
Permutat alternas vices;
Vides ut in me crescat hostilis timor,
Et quanta consurgat manus?
- 3 Minata turba quam mea vitæ neget
Ex te salutem PRINCIPLE,

B 4

Ex te

- 4 Ex te parato semper auxiliū mihi
Scuto, salutis ac duce;
Cuius benigno victor ipse numine
Tollam coronatum caput.
- 5 IAS vocantem & VSQVE sacro me suo
De monte præfens audijt.
- 6 Pavoris expers noctis horas dormio
Dulcis soporis arbiter.
Inde excitatus integerque ad munia
Reuertor & preces pias,
Spe vt qui beata nixus IA E commoros
Susceptus vltro prouido.
- 7 Arcto licet me multa gentis agmine
Armata vallent millia,
Omnes & vnum hoc ferui si perant caput,
Terrere non tamen valent:
- 8 IAS ab alto surge, siste mi, Deus,
Ades salutis efficax,
Potens superbis hostibus malas quate,
Et frange dentes improbos.
- 9 Munimen IAS est pijs tutissimum,
Salutis ac summum decus.

PSALMVS IIII.

Cum inuocarem.

VOLVNTATIS DIVINAE ASSERTIO.

1 Ad præstantem in Neghinoth, Psalmus David.

Ode Tricolos Tetraſtrophos

- 2 **O** Sancte nostri pectoris ARBITER,
Verique compos iudicij DEVS,
Adsis vocanti seruo in arctis
Temporibus dubijsque vindex.
- 3 Quis seuenti nam inuidie modus
Aut quis furori, dicite principes!
Vanis meum non vos pudebit
Consilij decus abrogare?
- 4 IA E potentis, discite, numine
Me tam stupendis crescere dotibus,
Quem semper ipse IAS vocantem
Excipiat foueatque custos.
- 5 Ergo tremenri consilio exciti,
Errore duci parcite deuio, ac
Versate per noctem modestas
Corde nouum sapiente curas.

LIBER I.

36

- 6 Puri innocentes officij vices
 Atis placentem ponite victimam;
 Mollibit auersum Tonantem hæc,
 Credite, spemque dabit secundam.
- 7 Incerta veri turba rogat bonum,
 Hoc inquietis & studijs petit:
 Istius at vultus Deus mi
 Da iubar emicuisse faustum.
- 8 Nil ipse mirans, nil cupiens mihi,
 Horum beatis gratulor horreis,
 Vndantis & musti lagenas
 Specto probans oculo irretorto:
- 9 Dum solus adsis tu mihi maximus
 Thesaurus I A S alma beatitas:
 Te namque sortitus benignum,
 Nil metuum cupiamue præter.

PSALMVS V.

Verba mea auribus percipe Domine.

EFFICACIS APPELLATIONIS VOTVM.

1 Ad præstantem super Nehiloth, Psalmus David.

Ode Dicolos Distrophos.

- 2 **A**uribus attentis I A S mea dicta reconde,
 Mœstam & querelam percipe:
- 3 Teque meos gemitus, Regemque, Deumque vocantis,
 Sentire curator proba.
- 4 I A S manè tuas mea vox pertingat ad aures,
 Te manè nam spectans peto.
- 5 Nec placet improbitas forti tibi, nec malus arces
 Diuertet hospes in tuas.
- 6 Te tumidus procul absistit iactator, & omnis
 Inuisus est prauus tibi.
- 7 Vaniloquos perdes I A S: foetentque cruenti,
 Et fraudis auctores, Deo.
- 8 Ipse pius sacra templa, tuas ædesque reuisans
 Magnæ salutis conscius:
- 9 I A S insidijs tutum me tramite recto
 Deductor æquus perferas.
- 10 Nil firmum ore sonant, meditantur pectore iniqua hæc
 Queis guttur vt bustum patet.
 Multifida lingua artifices miscere venenum;
- 11 Hos **A R B I T E R** tu respue.
 Degeneres tibi que aduersos impelle sinistra in
 Commenta casuros sua.

B §

Ab

22 Ast tibi qui sese credunt, latentur, & vsque
Fundant ouantes carmina.

23 Tu placida latos recreabis nominis umbra,
Cultus amantes & tui:

Namque fouent iustum tua numina fausta latentem
Scuro fauente sub tuo.

PSALMVS VI.

Domine ne in furore tuo arguas me.

SOSPITALIS DEPRECATIO.

1 Ad praestantem in Neghinoth super octauam,
Psalmus Dauid. *Ode Tricolos Tetraastrophes.*

2 **O** Parce naso me miserum tuo
IAS lenero inuoluere cinini,
Iraque desiste incalente.
Emeritas celerare poenas:

3 IAH comminutum me rigidè foue
Misertus IAS, & medica manu
Defende, quem robur solutis
Osisibus exanimat reuulsim.

4 Iamque inquietis visceribus breuis
Vitæ cadentis spiritus euolat;
At tu salutis auctor IAS
Quémue modum statuis laborum?

5 IAS reuersus (nam potes) expedi
Languore vitam protinus obrutam;
Ac dexter afferto salutem
Numine præfacilis benigno.

6 Obliuiose mortis in horridis
Conclusus antris haud memor est tui:
Quis dictus est muto in sepulcro
Possè tuum celebrare numen?

7 Nullum est gementis pectoris otium;
Nocteis per omnes lectulus innat;
Humentis & stratum cubilis
Continuis lacrimis liquefcit.

8 Exesus atra mœstitia color
Perdurat hosteis inter & æmulos,
Qui me neque immunem dolorum,
Inuidiæ laqueis coarctant.

9 At vos nefando qui studio mali
Ardetis omnes, me procul irri
Abstinate; IAM quippe vox hæc
Atque mei tetigere fletus,

10 Hic supplicantis vocibus annuit

I A S petiti muneris efficax;

11 Non auspicati voti vt hostes

Pertrepidum referant pudorem.

PSALMVS VI L.

Domine Deus meus in te speraui.

IUDICII INIQVI DECLINATIO.

8 S I G A I O N D auid, qui cecinit Domino super
verba Cus filij Iemini.

Ode Tricolos Terraſtrophos,

2 **O** Fortè rebus præſidium meis,
Atque orbis I A S arbiter vnice,
Aſſertor æquus, me ſequentum
Faucibus eripias cruentis:

3 Namque hoſtis artus vt laniet meos
Viventis audax, obſidet vt leo,
Si fortè contingat carentem
Vindice me & gregibus reuulſum.

4 O Rector I A S, ſi facinus malum
Prudens peregi, ſi dolus improbas
Palmas notauit; vel noſcentum
Crimina criminibus repono.

5 Si me vel is qui non meritum premit,
Fraude abdicata, ferre poteſt reum,
Non ceſſet hoſtili minacem in
Me ſtudio properare curſum:

6 Composque vitam præcipitet grauem,
Terram cruore is dum fatiet meo;
Noſtrumque nec certo in ſepulcro
Puluis iners decus vſque celet.

7 Exurge naſo quo tremaris, tuo, &
Me, I A S, prementum pectora turgida
Contunde, ſublimisque monſtra
Iura tibi placuiſſe recta.

8 Te ſpiſſa, gentes, agmina iudicem &
Spectare mores conueniunt tuos:
Excelfus aſſertorque recti
Sedibus ergo tuis coruſca.

9 I A S, nam & orbem iudicio regis,
Cauſam probata lance, precor, meam
Expende, & immunes petentis
Carne manuſque animamque purum.

Iamque

Hic

- 20 Iamque impiorum nequities ferox,
Firmante, desit, iustitiam Deo,
Qui corda rimatur, videtque
Renibus interiora pressis.
- 21 Scutum & latenti praesidium mihi est,
PRINCEP Sque rectis corde salutifer,
- 22 Aequusque iudex est scelestis
Assiduo OMNIPOTENS furore.
- 23 Ac ni relictis poeniteat malis,
Ensem ille fringens exacuit suum,
Contorquet intenditque nervos
Arcubus experiens aduncis.
- 24 Funesta demum tela volantibus
Pennis adaptat sufficiens, celer
Plenis, vt ardentem premendo
Conficiat cuneos pharetris.
- 25 En qui labore hic nequitiam malo
Hauit, dolorum pignora concipit;
Mendaxque producit malignos
Parturiens mediator ausus.
- 26 Excidit altam quam foueam, suos
Auctor subibit, nec fugiet, dolos.
- 27 Iniustus & vertex ruinam
Excipiet meritamque fraudem.
- 28 Ast ipse iusti iudicij Dei
Victor dicatum carmen & offeram;
Laudes & aptaris superno
Atribuum fidibus parenti.

PSALMVS VIII.

Domine Dominus noster.

INTEGRÆ SAPIENTIAE
COMPENDIUM.

- 1 Ad præstantem super Githith, Psalmus David.
Ode Sapphica.
- 2 **G**entis o nostræ moderator IAS,
Vt tuum terræ spatijs remotis
Nomen excellit, superas micanti atque
Aethera laude!
- 3 Ore lactentis validam puelli
Instruis molem; penitus repulsus
Cedat vt pressor tuus, & superbo
Nomine vindex.

Vt stupens

LIBER I.

39

- 4 Vt stupens cæli radiantis orbes
 (Qui tuis constant digitis) reuiso,
 Mensuram & lunam vicibusque functa
 Sidera certis!
- 5 Quidue mortaleis sobolemque Adami
 Dicam? vt hos cures memor & secundo
 Numine attendas, foueasque magnis
 Crescere donis.
 Huic, parem, Princeps, animis honorem
 Penè supremis, generi addidisti,
 Vndique & mirè celebri, & decòris
 Dotibus aucto.
- 7 Condidit quicquid tua sacra dextra,
 Gentis humanæ imperiis benignus
 Annuis, cuncta huic, pedibus domanda, &
 Vtibus aptas.
- 8 Quot greges agri pecorum, iugales
 Quotque alunt saltus nemorum; feroxque
 Quadrupes quamuis parulis vagatur
 Plurima campis:
- 9 Quæque libratis secat alta pennis
 Nubila & cælum volucris; marisque
 Monstra, quam multis peragratur ingens
 Piscibus æquor.
- 10 Proles ô nostræ MODERATOR IAS,
 Vnice IAS, vt tua fama cunctis
 Eminent quantum celebranda vasti
 Finibus orbis!

PSALMVS IX.

Confitebor tibi Domine in toto corde meo.

INNOCENTIA ASSERTA.

- 1 Ad præstantem super mortem Laben,
 Psalmus David.

Ode Triolos Tetrastrophos.

- 2 CORDIS dicatis laudibus integri
 CIAM te, honoro & carmine, proferam,
 Miranda professus, tuique
 Consilij imperijque testis.
- 3 Expleta lætus pectora gaudio
 Cogar sonoris vocibus edere
 Cantus, & æternam superni
 Nominis auxiliique famam:

Hofeis

PSALMORVM

- 30
 4 Hosteis retusis viribus vt meos
 Cerno ruenteis præcipiti fuga,
 Votisq̃ue detrusos malignis
 Vindice te meritos perire.
 5 Causæ innocentis iudicium meæ
 Æquis tulisti lancibus arbiter,
 Innixus auditor fideli
 Sede manens, bonus atque iudex:
 6 Tu separator turbida gentium
 Fundis tremendis vocibus agmina;
 Vnaq̃ue deduci malorum
 Nomina cum iugulis securi.
 7 Iamq̃ue hostis absunt arma minantia
 Numquam nouandis commoda cotibus;
 Vrbesq̃ue constructæq̃ue moles
 Alta ruunt monumenta famæ.
 8 I A S sed omni tempore permanet,
 Thronumq̃ue firmat iustitiæ suum;
 9 Terrasq̃ue mortalesq̃ue turmas
 Iudicijs moderatur æquis.
 10 Sublime pressis præsidium bonus
 I A S vocato numine, constitit
 Præsens, nec ignorandus arctis
 Temporibus dubijsq̃ue vindex.
 11 Ergo tui gens conscia numinis
 I A S per omnes ipse repetit dies,
 Numquam remissa te fouentem
 Se tibi qui exposuere, cura.
 12 Sionis I A M dicite præsidem,
 Gentesq̃ue vates ferte per vltimas,
 Vt norit infractus stupendas
 Consilij stabilire sortes.
 13 Cùm figit vltor pectora noxia,
 Causas piorum persequitur memor,
 Obliuiosa nec querelas
 Aure pijs gemitusq̃ue condit.
 14 Vt rebus hostes inuideant meis
 I A S memento commiserans pater;
 Ac mortis hærentem propinquis
 Postibus eripias redemptor.
 15 Sionis alta ad mœnia debitis
 Vt mira dicam munera laudibus,

Præsentis

LIBER I.

52

- Præsentis ac testem salutis
 Expediam tibi lætus hymnum.
- 16 Defossa gentes subruit æmulas
 Fraus, & latentis, reſcia, pars doli,
 Quæ crura tendentum, pedesque
 Artificis tenuere ſeuos.
- 17 Atque æquus IAS emicat arbiter,
 Dum fraudis auctor decipitur malæ,
 Et iura laudandumque cunctis
 Conſilium enituere ſæclis.
- 18 Expectat atrox ſcilicet improbos
 Inferna ſedes exitij domus;
 Gentesque neglectus recider
 AETHERA QVI REGIT atque terras.
- 19 Namque indigentem ſubſidio pium
 Non vſque rector deſtituet poli,
 Attenta neu fidensque ſemper
 Irrita ſpes miſeris peribit.
- 20 IAS ſupernis furgito legibus;
 Mortalis & ne plus vigeat fine;
 Præſensque differtorque recti
 Diſpoſitas preme iure gentes.
- 21 IAS pauorem pectoribus tui
 Sanctique ſenſum numinis iniice;
 Mortalis agnoſcatque ſortis
 Gens hominum malè ſana fines.

PSALMVS X.

Vt quid Domine recessiſti longè.

PROBITATIS DEFENSIO.

Ode Dicolos Tetraſtrophos.

- 1 IAS quid penitus diſſitus heu procul
 Ceſſas? quid miſeris temporibus lates?
- 2 Exeretur inops, dum furit impius
 Fraude vt diſpereat ſua.
- 3 Compos non domitæ namque libidinis
 Gaudet magnificis laudibus improbus;
 Venaliſque fauet plaufibus huic cliens,
 IAM ſpernere nec pauet.
- 4 Geſtu præcipiti dum furit impius,
 Nec curat ſuperos, ſe neque cogitat;
 Quin & ſepoſitum conſilijs DEVM,
 Actis arguit & ſuis.

Illius

PSALMORVM

- 32
 5 Illius dubijs perpetuò vijs
 Fraudes atque mali mille latent doljs
 Altè poſthabitis iudicijs tuis
 Hoſtes ventilet vt ſuos.
- 6 Ille & cuncta ſibi ſæcula commodis
 Promittit varia ſorte carentibus;
- 7 Os diris precibus peierat, & malas
 Lingua diſſimulat vices.
- 8 Teſtus gramineis inſidias locis
 Occultamq̃ necem, qua perit, impijs
 Obſeruat; miſerum & ſubſidij impotens
 Intentis oculis perit.
- 9 Antris vtq̃ rapax excubat abditis,
 Imbellemq̃ trahit vi pecudem leo;
 Hic tendit miſeris inſidias ferox
 Captos implicet vt plagis.
- 20 Hinc, quando innumeris callidus artibus
 Occultatq̃ animum, ſeſcit & improbum,
 Crebrò præualidis viribus integros
 Proſternit pauidos greges.
- 21 Sic ſecum: Superos aut later, aut nihil
 Noſtrum ſollicitat, cunctaq̃ negligit
FORTIS, non oculos vertere ad inſimas
 Terras perpetuò volet.
- 22 **IAS OMNIPOTENS**, numina iam manus
 Exſurgens ſtatue, vt præmineant, tuæ;
 Namque oppreſſa malis pauperies diu
 Non fert immemorem Deum.
- 23 Nam quid ſancta **DEI** numina prouidi
 Inſandis violat vocibus impijs,
 Audet dum tacitus dicere (proh nefas!)
 Te curare hominem nihil.
- 24 At qui pauperiem proſpicis & graues
 Queſtus, lata pijs quos mala concitant;
 Imponisq̃ manu, quin miſeri tuo &
 Orbi in præſidio latent.
- 25 Iam pridem nimijs cædibus eſſera
 Præuorum horriſono brachia fulmine
 Contunde, vt repetens crimina ab improbis,
 Ceſſaſſe inuenias tamen.
- 26 Nam rex perpetua in ſæcula permanet
IAS, deficiat gens licet improba

Terræ

Terræ exacta procul finibus è sur;
Sunt queis provideat Deus;

- 17 Tu desiderium, vota que pauperum
IAS, cernis enim, cordaque perficis,
Aurem qui penitus supplicibus tuam
Dictis & precibus tenent:
18 Orbi ut iudicium suscipias graue,
Oppressumque leues vindice numine,
Ne mortalis adhuc deprimat infimo in
Terrarum orbe suum genus.

PSALMVS XI.

In Domino confido, quomodo dicitis animæ meæ
IMPROBITATIS RVINA IVSTA.

1 Ad præstantem, Davidis.
Ode Tricolos tetraëstrophos.

IAE benigna tutò animam meam
In spe latentem turba quid improba
Terretis; in monteis volucris
Proripitor trepidante penna.

- 2 Tentis nocentes arcubus impij
Neruo sagittas addere tortiles
Numquam remittunt, ut latentis
Fraude viros feriant modestos.
3 Quòd si malignis artibus edita
Fundo ruerunt mœnia ab intimo,
Cur iustus ultores timebit?
Quam sceleris subitve culpam?
4 IAS, sacrata ac regia cui domus;
Sedes & alto constat in æthere,
Inde ille terrarum colonos
Luminibus videt irretortis.
5 IAS piorum perspicit & fouet
Mentem, & probandos consilij modos;
Oditque molitos tyrannos
Omne nefas, scelerumque monstra.
6 Permixa & ignis sulphura funibus
Et fulminanti spiritus impetu:
Hæc ultionis pars scelestos
Vase suo manet ebibenda.
7 Nam iustus IAS iustaque præmijs
Conferre certis nomina diligit;
Examen ac vultu probandum
Nosse valet semel intruenti.

PSAL.

C

Saluum me fac Domine, quoniam defecit sanctus.
PROVIDENTIA VINDEX.

1 Ad præstantem super octauam, Psalmus Dauid.

Ode Dicolos Distrophos.

2 **I**AS ades redemptor & vindex; pius
Nam nullus extat, aut probus:
Rarum est nepotes inter Adæ perfidos
Veracis exemplum viri.

3 Qui verba vanis adparata vocibus
Vtrimque fallentes ferunt;
Docti labellis insonare lubricis,
Binis loquuntur cordibus.

4 **I**AS dolosi labra vt oris lubrica
Linguamque scindat improbam:
Hæc qui insolente proferunt audacia,

5 Nos lingua nostra principes,
Nostrique labri compotes agnouerit,
Quis tutor est nobis datus?

6 Vindex auaræ fraudis, inquit, pauperum
Direpta quærens pignora,
Gementis excitatus vsque egenuli
Lugubribus suspirijs

IAS salutis auctor, insurgam modo
Et liberabo hoc retibus.

7 Quæ dixit **I**AS dicta pura, candida;
Argenti & excretum genus,
Cauo perurens scoriam quod fictili
Ignis recoxit septimus.

8 **I**AS redemptor ò tuum custos pecus
Seruabis, & reges bonus;
Assertor ac de gentis impuræ manu
In sæcla duces postera:

9 Nam cuncta feruent conuoluta ab improbis,
Nusquam & quieti sunt pij:
Furente quum terrenus arte filius
Insurgit, & potens viget.

PSALMVS XIII.

Vsquequo Domine obliuisceris me in finem?

EXOPTANDA TUTE LA.

Ad præstantem, Psalmus Dauid.

Ode Tricolos Tetraistrophos.

1 **I**AS profundæ quem statuis modum
Obliuionis, qua premor heu, tua?

- Quem negligendi, vt iam negato
Me videas recreesque vultu?
3. Quem vel laboris consilij &, meum
Quis nocte feruens pectus inæstuat?
Exercet aut quæ cor perennes
Anxietas, agitatque soles?
- Quisve insolenti finis erit, meum
Instanti & hosti vt comminuat caput?
4. Auditor aduerte, atque vindex
Excipe iam famuli querelam:
Nostrisque lucem luminibus tuam
Præbe, sopore vt non moriar grauis.
3. Neu iactet hostis prævalentem
Se mihi, neu sua gesta cantet.
Namque inuidorum turba laboribus
Gaudebit amens (si mouear) meis:
4. Ast ipse nostrum in te tuoque
Munere præsidium locauit.
Compos salutis, spero, breui tuæ
Gaudebit altis visceribus meum
Cor, & dicatis semper I A M
Carminibus referam benignum.

PSALMVS XIII.

Dixit insipiens in corde suo.

HUMANI GENERIS
DEGENERATIO.

1. Ad præstantem, Dauidis.
Ode Tricolos Tetraſtrophos.
- D**emens corde ferox sic statuit suo,
Nullus nam est homines qui videat deus;
Hinc corruptio morum,
Hinc nullum studium boni.
2. IAS æthereis arcibus & genus
Obseruans hominum, quis sapiat, DEVM;
Quis curæve, colatve,
Quærit cognitor optimus.
3. Defecere simul, turbaque perdita est
Omnis; nec studio qui calcet boni,
Vnum comperias, vel
Cuius facta Deus probet.
4. An non artifices fraudis, & impij
Norunt, quid referam? qui populum meum

- Escarum instar habent, nec
 IAM vel memores vocant.
 5 Illic ista tremor pectora concutit,
 Iudex fertur vbi, creditur & Deus,
 Iustæ sæcula gentis
 Qui certus probet ac regat.
 6 Turbetis miseri consilium pium
 IAM qui posuit præsidium sibi?
 7 Quisnam ex arce Sionis
 Israelis amabilem
 Rebus præstet opem, quis properet citam?
 IAS cum populi restituet sui
 Res, gaudebit Iacob,
 Fiet latus & Israel.

P S A L M V S X V.

Domine quis habitabit in tabernaculo tuo.

HUMANVM OFFICIVM DIVINVM Q.
BENEFICIVM.

Psalmus Davidis.

Ode Dicolos Distrophos.

- I**AS receptus quis sub alta culmina
 Umbræ morabitur tuæ?
 Quis monte cuius numini sacro tuo
 Sedes habebit conditas?
 2 Qui rectus arcta semper incedit via,
 Et iura fasque percolit:
 3 Qui corde puro vera semper cogitat,
 Linguaque profert simplici;
 Afferre cuiquam incommoda expers, inscius
 Quemquam probris lacefcere:
 4 Vilesque curas, vana quæque cognita,
 Fastidiosè reijcit.
 Miratur idem culta quos probat fides,
 IAE que deducit timor.
 Iuratus, & si damna deprendat sua,
 Non deterit fratrem tamen.
 5 Ipse innocentem commodat pecuniam,
 Nec auget villo scœnore;
 Vt immerentem fraude pertentet virum
 Nullo domandus munere.
 Hæc qui peregit, rectus incedit, neque
 Labetur villo sæculo.

PSAL.

PSALMVS XVI.

Conserua me Domine, quoniam speravi in te.

OBEDIENTIAE CHRISTI SECVRITAS.

1 Monile Dauidis. *Ode Sapphica.*

SIs mihi custos, tibi nam POTENTI in-
Nnitur constans mea spes fidesque.

2 Dixit hæc IAM Dominum, mei qui
Munere regni

3 Non eger, sanctis magis adparati;
Terra quos iustos memorat colonos,
Hos ego cunctis stabilire magnos
Destino votis.

4 Mille & ærumnis miseri modisque
Sunt, quibus cordi est alius salutis
Auctor; ipse horum minimè administer
Partibus addar:

Sive quis fuso vitulæ cruore
Liber, appellans repetita falsi
Numinis nostro procul amouenda
Nomina ab ore.

5 Pars mei ast IAS celebranda census
Est, & æterni calicis; meæ tu
Dextera numquam minuente firmas
Munera fortis.

6 Nam mei quantum patuere fundi
Funibus tensis, niter alma passim
Gratia, & summum decus atque pleno
Copia cornu.

7 Conditis IAM celebrabo magnum
Versibus, cuius monitu probandas
Noctibus totis recolente verso
Pectore curas.

8 Semper est præsens mihi dexter IAS,
Qui dat, vt magnis penitus periculis
Sepius, immotus maneam ruinæ
Protinus expers.

9 Ergo præstanti studio meum cor
Gaudet exultans, decus atque surgit;
Certaque & lethum domitura, carnem
Sustinet hanc spes.

10 Nam neque infernis animam sub vmbriis,
Nec cui foeda patiere corpus

- Tabæ dilecti minui, aut profanæ
Cedere morti.
1 Tu mihi, vt vitas repetam, viarum es
Auctor & ductor: saturante semper
Dextera & vultu decus atque plena
Gaudia præstas.

PSALMVS XVII.

Exaudi Domine iustitiam meam.

PROBITATIS FIDV CIA.

Oratio David. *Ode eadem.*

- 1 **P**osco si iustum, famuli querelas
Excipe o magnum mihi numen IAS;
Fraudis experti auxilium rogantis
Annuè voci.
2 Te meæ summum cupiens adopto
Arbitrum causæ, penitus valentem
Facta quæ consent oculis probanda
Cernere puris.
3 Intimos cordis penetras recessus,
Nocte me obseruas, tacitosque renes
Excoquis, nec tu mea verba curis
Dissona sentis.
4 Ipse verborum memor at tuorum
Lustro dum spectans homines, nocentum
Semitas certè varias latronum
Visere cogor.
5 Ac tuis nostri duce te rotentur
Orbitis gressus, mea ne viarum
Lubrico tandem tremebunda cursu
Crura vagentur.
6 Te voco FORTEM, facilem & vocanti;
Tu meis aurem solitam querelis
Admoue; & quod nunc referam, benigne
Excipe dictum.
7 Ede mirandis tua dona gestis,
Meque (fidentes tibi namque seruas)
Eripe instantum gregibus superbis
Vindice dextra.
8 Me fove, vt puris oculis micantem
Luce pupillam, dubioque casu
Me tuis tutum, procul & timore
Siste sub alis.

Improbis

9. Improbis raptæ cupidisque prædæ
Hostibus circum premor, atque densa
- 10 Corporum mole, & grauibus minantum
Vocibus angor.
- 11 Qua pedem simplex moueam; notantes
Signa perlustrant oculisque acutis
Quæ plagas tendant, laqueosque terræ in
Pulvere celent.
- 12 Qualis est prædæ rabido leoni
Ardor; occultis, catulo aut feroci,
Qui fame obseruans stimulante, captæ
Tempora, lustris.
- 13 Ergo præuerte & rapidos furores
Dissipa exurgens, famuli tuique,
Improbis, isto gladio petitam,
Eripe vitam.
- 14 Eripe ingenti auxilio manuque
Me viris IAS nimium prophanis,
Grata præsentis quibus vsque constans
Munera vitæ.
His, tuis, venter fatur est avarus,
Quas mare & tellus epulas recondit;
Plurima his diues soboles vel ipsis
Reliquijs est.
- 15 Ast mihi fortis satis est beatæ,
Istius iusti speciem nitoris
Cernere; vtque in me tua, te benigno,
Surgat imago.

PSALMVS XVIII.

Diligam te Domine fortitudo mea.

PIA GRATVLATIO.

- 1 Ad præstantem famuli Domini, David inquam, qui
locutus est Domino verba cantici huius, quo die li-
berauit Dominus ipsum è palma omnium hostium
suorum, & è palma Saulis, & dixit:

Ode Dicolos Distrophos.

- 2 **V**isceribus totis IAS te semper amabo,
Qui mea vis, mea robora solus.
- 3 Rupes præsidiumque meum est, me liberat IAS;
Is meus est FORTIS, mea petra;
Cui nitor, clypeusque mihi, cornuque salutis
Cunctis perfugiumque periculis.

C ♣

Inuoco

PSALMORVM

- 4 Inuoco dum supplex illustrem laudibus I A M,
Hostibus eripior violentis.
- 5 Me mors lethiferis laqueis ambire, malorum
Certabant turbare fluera.
- 6 Undique cingebant atri tormenta sepulchri
Me, prætensaque vincula mortis.
- 7 I A M æger pressusq. voco (mihi N V M I N A nota)
Constituto clamore cietur.
Audijt ille meam vocem, questumque superna
Præsentem auribus excipit arce.
- 8 Tunc concussa alto tremefactaque terra fragore est;
Montesque ab radicibus imis
Contremuere graui turbati numinis ira,
Quam nec ferre queat ferus orcus.
- 9 Illius in vultu fumus, deque ore perurens
Ignis carbonisque volabant.
- 10 Destititque polis descendit, subdita nubes
Densa pedes occultat eunti.
- 11 Cherubeo inuectus curru fecat aëra pennis,
Quas venti mouere volucres,
- 12 Obscuraque latens caligine nubibus vnda
Densatis tentoria figit.
- 13 Illo densa etiam nubes fulgente soluta est,
Carbo micans grandoque ruebat.
- 14 Intonuitque polis I A S, vocemque supernus
Edit agens cum grandine fulgur.
- 15 Fulminaque ingeminat (sua tela) ac discutit hostes,
Crebro & fulgure perdit iniquos.
- 16 Tunc & aquis exhausta solo patuere profundo
Flumina, tunc imi situs orbis.
Tantum I A S tua vox valet immutare, minax cum
Spiritus ille grauis tonat ira.
- 17 Ille manum eripiens mihi tunc porrexit ab alto,
Meque altis protraxit ab vndis.
- 18 Sic ex hoste fero me liberat, atque potentum
Quæ me presserat inuida turba.
- 19 Illi etenim, cum iam strages inopina teneret,
Me subito pressere tumultu.
- 20 Sed mihi præsidium est I A S, baculusque labanti;
Ille lætum me duxit in amplum.
Illo ego sum duris ereptus vindice rebus,
Illo inquam mihi numine dextro.
- 21 Integritati I A S nostræ suâ iura reponit,

Inimicus

Immunesque manus probat idem.

22 Quippe vias IAE tenui, nec PRINCIPIS vnquam
Vlla mei mandata refregi.

23 Cuncta mihi ante oculos etenim consulta Tonantis,
Cuius nec decreta refugi:

24 Simplicitas mea certa illi studiumque cauendi
Delicti molimina praua.

25 Iusque meum, immunesque manus qui nouerat IAS,
Reddidit ipse mihi vsque benignus.

26 Ipse pijs pius esque viris, esque integer idem
Integer, facilisque patronus:

27 Simplicibus simplex, inuisa fraude dolosis
Callidus es, cautusque vaserque.

28 Pauperis es populi seruator, deiecis altum
Factum hominumque oculosque superbos.

29 IAS tu nostrae fers lumina clara lucernae;
Is tenebras mihi discutit auctor.

30 Te duce per cuneos penetto, praecinctaque muris
Transiliens feror oppida victor.

31 Integer es FORTIS, solidis quoque moribus, IAE
Omnia purgatissima dicta.

AENEUS est clypeus cunctis qui spemque fidemque
Hoc vno fixere patrono.

32 Quodnam etenim numen praeter memorabitur IAM?
Quae tutela, meus nisi PRINCEPS?

33 FORTIS is est, qui praualido me robore cingit,
Instrauitque viam mihi firmam.

34 Qui facit vt possim pedibus praecurrere ceruas,
Atque iugis consistere in altis.

35 Ille meas ad bella manus exercet, & arcus
Dat chalybum his fregisse lacertis.

36 Ipse salutarem clypeum mihi porrigis, atque
Dexter ades, me & numine fulcis.

Quoque magis me velle pati mala dura videris,
Hoc magis me amplificat tua virtus.

37 Ipse meum extendis gressum, perque ardua firmis
Tu mihi das percurrere talis;

38 Hosteis vt penitus valeam tenuisse secutus,
Non vllisque reuertar inultis:

39 Vulnere nequicquam conatos sistere nostris
Sub pedibus cumulabo cruento.

40 Tu me namque alacri accingens ad bella vigore,
Cunctos iustos mihi flectis.

- 41 Tuque hosteis mihi terga dare ac mihi cedere cogis;
Cruca cadit mihi & inuida turba.
- 42 Auctorem casto illi IAM clamore salutis
Tunc furdum in sua vota vocabunt.
- 43 Quos ego comminam ceu nubem pulueris Eurus,
Utque lutum tenuabo viarum.
- 44 Præcipitis mihi tu sedas studia improba vulgi;
Tuque caput me gentibus addis:
- 45 Ignotumque mihi populum seruire vel ipsa
Fama, mihi & parere iubebit,
- 46 Quique alias partes studio feruente fouebant,
Se simulare meos properabunt.
Frondebis en similes illi fluxere, suisque
In septis tremuere pauentes.
- 47 Vinat peira mea, & victor celebretur & altus
IAS atque Deus mihi faustus. (pressi,)
- 48 FORTIS & ille, hosteis quo vindice & auspice
Quo populos ad fræna coegi.
- 49 Ille & me incolumem eripuit quoq. ab hostibus, altu
Me super infestos dedit hosteis.
Liberum ab iniustis conatibus vsque ferocis
Me dedit ille virique potentis.
- 50 Ergo tuas IAS laudes perregna per omnes
Ipse memor referam bene gentes.
Carminibusque tuum celebrabo in tempora nomen
Gentibus à cunctis referendum.
- 51 Te mihi sacrato regi auctoremque salutis
Cantabunt semperque fauentem:
Teque David regnum ac sobolem creuisse benigno
Cuncta canent ex ordine sacra.

PSALMVS XIX.

Cæli enarrant gloriam Dei.

DIVINORVM CONTEMPLATIO
ABSOLVTA.

- 1 Ad præstantem, Psalmus David. *Ode Sapphica.*
- 2 FORTIS immensum decus & potentis
Dextere numen docet inde apertum
Siderum cursu radiante cælum,
Narrat & æther.
- 3 Dicit hinc certis numeris dierum
Ordo; nec fuscis variata vultus
Nox tacet, magni aut patitur latere
PRINCIPIS artem.

Nullus

Nulli
Qui
Vocer5 Quà
AETH
VltinIs do
Lumi

6 Qui

Ille
Prod
Fine7 Qui
Orbi
Effic8 Qua
Lex
Et r9 Mar
Cor
Præ10 Caf
Iura
Ver11 Spl
Me
Ne12 Ad
Ac
Efi13 Qu
Præ
Qu

Nullus est sermo sonitusque verbis
 Qui sibi lucis ferat aut polorum
 Vocem inaudiram; sonat illa surdis
 Auribus vsque.

Qua patent terræ, penetrant canentis
 Aetheris versus, sonat & rotatus
 Vltimis cursu properante sermo
 Finibus orbis.

Is domum in calis posuit serenis
 Luminis Soli celeri ministro;

Qui velut sponsus thalamis decorus
 Emicat altis.

Ille ceu doctus superare cursor
 Prodit exultans, volat & reuersus,
 Fine ab extremo repetitque metæ
 Signa petitæ.

Qui licet cæli teneat remotas
 Orbitas alti, tamen vsque ad imas
 Efficax terræ validis cauernas
 Ignibus intrat.

Quam tamen puram tulit almus IAS,
 Lex valet lassam recreare mentem,
 Et rudem dictis docilem disertis
 Instruit IAS.

Mandat is quidquid penitus probandum,
 Corda permulcens iuuat; ille quidquid
 Præcipit, purum est, oculosque claro
 Lumine complet.

Castus est IAE timor ac perennis,
 Iura sunt IAE quibus ipsa iusti
 Veritas mater, quibus ipsa & æqui
 Munera fulgent.

Splendidis gemmis potiora & auro,
 Mella quæ vincunt fluidum & fauorum
 Nectar, & quidquid placet appetenti
 Dulcius ori.

Adde quod te qui colit, ille dictis
 Accipit certis, sibi magna tandem
 Esse te magno officij patrono
 Præmia culti.

Quis tamen lapsus celeres ad vnguem
 Præcauet doctus? precor expiatio
 Quod mihi errorum latitare cæco in
 Pectore nosti.

14 Motibusque idem famulum superbis
Subtrahe, heu ne me superent; ego tunc
Integer, culpa procul & manebo
Purus & insons.

15 Ut probes oris bona dicta nostri,
Voraque ut præsens animi secundes;
Robur es magnum, meus & redemptor
Et decus IAS.

PSALMVS XX. Exaudiat te Dominus.

VOTVM PRO VICTORIA.

Ad præstantem, Psalmus Dau' d.

Ode Dicolos Dislyphos.

- 1 **D** Vris temporibus tua
IAS vota, bonus protegere, audiats
Et quo iam ex humili pater
Jacob, emineas nomine tu Dei.
- 2 Ille è sede tibi sacra
Adsit, rupe & opem ferre Sionia;
- 3 Illum & thura vocent, pio
Quæ permixta dabas plurima munere:
VSQVE aris tibi quod facris
Fumat, gratificos in cineres eat.
- 4 Ille & pedore ab intimo
Quæ nunc vota cies, promoueat volens;
Et quod consilio graui
Vrges, prosper iter propositum beet.
- 5 Nos cantabimus obuij
Te læti & reduce & sospite; tunc Dei
Nostri nomen amabile
Hastis impositum signiferis chorus
Tollet; cum tibi prospera
IAS vota dabit prouidus omnia.
- 6 Iam mens certa refert mihi
IAM mirifico numine dexterum,
Vnctum qui incolumem suum
Orantem excipiat sedibus è poli:
Hunc & vindice numine
Ac dextræ validis viribus eruat.
- 7 Hi currus celebrent ciros;
Hi iactent & equos atque equitum manus;
At noster memor in Dei
IAE plausus erit nomine plurimus.

- 9 Illis crura cadentibus
Sunt curuata; dabit sistere nos Deus;
Qui nos amplificat Deus,
Qui nos vltcrius crescere prouehit.
10 IAS tu incolumem dabis
Regem; iam facilis sentit & approbat
Quas fundit populus preces,
Illum quo petimus solliciti die.

PSALMVS XXI.

Domine in virtute tua latabitur Rex.

VOTI PVBLICI INSTAVRATIO.

- 1 Ad præstantem, Psalmus David.

Ode Tricolos Tetraſtrophos.

- 2 IAS tuo Rex munere præpotens
Exultat, ò quæ gaudia sospitem
3 Tentant; cupitam qui salutem
VSQVE refert duce te & petitam
4 Hunc tu beare & diuite copia
Pergis bonorum; & prouidus efficit,
Ut regnet æternum nitenti
Ille caput decoratus auro.
5 Vitas roganti largior annuis
Post sæcla, totos viuere per dies;
6 Huiusque seruati patronus
Amplificas decus atque laudem.
7 Hic prosper omni tempore permanet,
Vultusque lætus luminibus tui:
8 Nam fretus IAE rex superni
Muneribus stabilis fruetur.
9 Iam tu inuidentum victor & hostium
Præſente fundes agmina dextera:
10 Fornacis hos IASque flammis
Tempore non dubio peruret.
11 Fractumque gentis, semina & improbat
Summota terris atque hominum choris.
12 Tolles, malorumque labores
Mente tibi invalida parabat.
13 Hos tu finistros ante humerum tibi
Fallente nunquam constitues manu;
Et certus in prospecta neruos
Expedies iaculator ora.

24 I A S tuo te robore præpotens
Victorem & altè conspicuum dabis;
Nos ista mirati sequemur
Carminibus fidibusque gesta.

PSALMVS XXII.

Deus Deus meus respice in me.

PVBLICAE CVLPÆ EXPIATIO.

3 Ad præstantem super ceruam aurore,
Psalmus David.

Ode Dicolos Tetraſtrophos.

- 2 **O** FORTIS mihi, mi FORTIS ades mi
Cur me terribili tempore deseris?
Cur semota salus, dum rugio dolens,
A verbis profugit meis?
- 3 Totam luce Deus te voco per diem;
Respondes tamen haud tu mihi: noctibus
Appello vigil, heu nec modus additur
Clamandi, aut requies mihi.
- 4 Sed tu sanctus eras, sanctus & infides,
Atque immota tenes numina laudibus
Olim culta bonis, quas tuus Israël
Miris concinuit modis.
- 5 Tu nostris proavis spes Deus efficax,
Quos spes certa dedit viuere sospites:
- 6 Hos clamore citus dum rapis è malo,
Sperasse haud puduit viros.
- 7 Nunc sum vermis ego, non vir, & infimum
Quem ducunt homines dedecus, vt vides:
- 8 Derisor populus me labijs petit
Infans, caput & mouet.
- 9 Hic I A M in solidum vertitur, vt rota,
Euadat dubijs hoc duce casibus;
Hunc ipse eripiet, linquite, namque amat
Dilectumque fouet Deus.
- 10 Alui ast ipse tamen de latebris tener
Erupi expositus numine iam tuo:
Tu me dum genitrix vberè pasceret,
Iam spe fulcieras bona.
- 11 Dumque ipse ex vtero solueret, vnicus
Tu exceptor fueras; matris in intimis
Tu mi FORTIS eras visceribus Deus
• Mirandisque modis pater.

- 12 Angustis igitur dum propius premor
Rebus, ne abfueris longius; en mihi,
(Ni tu præsidio subuenias citò)
Mortale auxilium vacat.
- 13 Vt tauri innumeri me obsideant vides,
Quot Bassan validos saltibus educat:
- 14 In me os, quæ est rabies sæua leonibus,
Et rictus patulos ferunt.
- 15 Instar fluxit aquæ & disperijt vigor,
Et corpus fluidis soluitur artibus
Ut cera, in medijs visceribus nimis
Cor pressum mihi liquitur.
- 16 Vis, ceu testa recens cocta, peraruit;
Hæret lingua rigens faucibus asperis:
Qualis mortis inest pulueribus color,
Est pellis mihi lurida.
- 17 Nam me prærabidi turba nocens canes
Circumducta feris rictibus obsidet;
Perfodere meas cum pedibus manus
Frendens vnguibus ut leo.
- 18 Ossa ut cuncta ego iam dinumerem mea,
Me cerno: ast oculis inuvida perfidis
Hæc me turba videt, spectat & infolens,
Irridetque meam vicem.
- 19 Diuisere meas; ceu spoliolum, sibi
Vestes: ac tunicam diuidi inutilem
Sortis iudicio tollere singuli
Contendunt, cupidè & petunt.
- 20 IAS tu mihi nunc non procul hæseris,
Fer mi fortis opem, sed propera ô vigor:
- 21 Ex ferro hanc animam protinus vnica
Defende eque canum manu.
- 22 Tu me de rabidis eripe rictibus,
Queis pressum impatiens me lacerat leo;
Et queis me validus rhinoceros iacit,
Altum cornibus excipe.
- 23 Sospesque ipse tuam fratribus omnibus
Virtutem referam, nominis ac tui
Tunc laudes recinam cœtibus integris
Mirantum, ac repetam frequens.
- 24 IAM qui colitis, ludibus inclytis
Cantate, alrisonis tollite plausibus
LYCTATI soboles, semen & Israel;
Sacro suscipite hunc metu.

- 25 Namque ille haud inopes prospicere abnuat,
Nec fastu miserum despicit inuido,
Nec vultus famulo distinuit sacros,
Sed praesens querulum audijt.
- 26 Vnum te referet laus mea principem
Audita innumeros per populos: tibi
Soluam vota pios inter ouans choros,
Magnum qui metuunt Deum.
- 27 Libabitque epulas turba modestior,
Et laetum peragent hunc saturi diem:
I A M qui celebrant, laude canent nouis
Viuant corda diu pia.
- 28 Telluris memores vndique termini
I A M deposita stultitia petent,
Quem diuisa locis agmina Gentium
Votis supplicibus colent.
- 29 I A S regnum etenim iure tenet suo;
Huic cederetque hominum cuncta potentias
Ille aequo varias (nam sapit, & valet)
Gentes imperio regit.
- 30 Et quotquot saturat delicijs ferax
Tellus, cum dapibus suscipiam meis;
Mirari superum munera, supplices
Grates exsoluent pij.
- 31 Hoc praesente graui corruet impetu,
Quisquis delinuit puluere sordido,
Cuius non animam numine viuido
Magnus restituit pater.
- 32 Sed semen, placido pectore quod coles
Illa aetate Deum, caedet amabilem
Conscriptum Domini ac principis in gregem,
Iunctum ciuibus & poli.
- 33 Illi post genito iustitiam Dei
Narrantes populo, nuntia deferent,
Dicent polliciris denique vt efficax
Numen constiterit suis.

PSALMVS XXIII.

Dominus regit me.

PIETATIS CONDITIO BEATA.

Psalmus David. Ode Sapphica.

DVm salutaris mihi pastor I A S
Consulit, felix ego nil egebo;

Ille

- 3 Ille me caulis stabulat virenti
Gramine lætis.
Ille me lenis fluij quietos
Riuulos propter medium per æstum
Ducit, ac lymphæ recreat liquenti hæc
Languida membra.
- 3 Callibus rectis bonus atque iustis
Orbitis ducet pecus, & vaganti ab-
uertet errore: hæc bene certa cura est
Nominis almi.
- 4 Pone me, lethi ad tenebras profundis
Vallibus, pallens vbi semper horror
Excubat, nulla hîc mala te pericla
Rege timebo.
Quem geris dextra, baculus, potenti
Et pedum, cunctis metuenda monstris
Arma, securum insidijs iubent me
Viuerè cunctis.
- 5 Inuido atque hosti ante oculos refertans
Instruis mensam mihi tu, caputque
Dum bibo plenis pateris, fragranti iu-
ungis oliuo.
- 6 Quin beans virtus tua me sequetur.
Luce dum vitæ fruor hac serenæ;
Mox dies IAE innumeros beata vt
Verser in aula.

PSALM. XXIII.

Domini est terra, & plenitudo eius.
ECCLESIAE SECVRITAS.

1 Psalmus David.

Ode Dicolos Distrophos.

- T**erra parens opibus plena, & quos continet orbis
Magni IAE sunt sæcla viroꝝ.
- 2 Isterram super imposuit maria omnia firmans;
Fluminibusque aptauit agendis.
- 3 Quis nam IAE subeat montem loca sancta tenere
IAE quis poterit pede recto?
- 4 Immunes quisquis palmas extendit in altum;
Cui nullis tumidum est vitij cor.
Quiq. animo vanum cupijt nihil improbus, arte &
Iurando semorus ab omni est.
- 5 Hunc chanum & iustum, numerosa ac dote beatum
Rex suus efficiet bonus IAS.

D

Nos

- 6 Hoc genus est sobolesque illum quærentis Iacob,
Lumina qui tuâ visere tendunt.
- 7 Vos portæ mundi, & vos ostia tollite limen,
Rex summi quibus intret honoris.
- 8 Quis nam iste immensi penitus rex dignus honoris,
Cui porta est angustior orbis?
Armipotens IAS qui fortia proelia vincit,
IAS, numine qui omnipotens est.
- 9 Vos portæ, & mundi vos ostia tollite limen,
Rex alti quibus intret honoris.
- 10 Quis nam iste æterni venit huc rex dignus honoris,
Quem capiunt minus ostia mundi?
Agminibus magnis ille est qui præfidet IAS:
Huic, nam rex est, plaudite, honoris.

PSAL. XXV.

Ad te Domine leuavi animam meam.

PIETAS MISERICORDIAE CLIENS.

8

Dauidis.

*Carmen Tricolon Tetraastrophon Acrostichon,
ut in Hebræo est.*

- N**A tollens animum, te peto, maximi
IAS præsidij te mihi PRINCIPLE
- 2 **J** Blando, fidere frustra
Hostes mehaud videant mei.
- 3 **J** Gentis ne patere vt spes pereat piæ;
Confundatque tuos sollicitus pudor;
Sed qui vana petunt, teque
Auertunt, premar hos pudor.
- 4 **J** Dexter fiste tuis me docilem vijs,
IAS meque utas instrue semitas;
- 5 **J** Hinc anquirere verum
Duc me, quâ valeam, tuum.
- 6 **J** Valde si soleo te mihi PRINCIPEM
Expectare dies per solidos, meæ
Auctoremque salutis,
Me nunc discipulum doce.
- 6 **J** Zelatorque tuis consilio artibus,
IAS, orbe nouo nempe prioribus;
Queis noste proprium, queis
Clementem & canimus bonum.

Hea

- 7 ¶ Heu peccata quibus me iuuenem Iouis
 Aeras distinxit, crimina & improba,
 Ne cures memor I A S ;
 Me cura ut memor ac bonus.
- 8 ¶ Totus nempe bonus, rectus & integer
 I A S est ; ideo gaudet amabilem,
 Quos peccata malignè
 Fallunt, ducere per viam.
- 9 ¶ Iure oppressa hominum corda reget bono,
 Deducetque sua rectè humiles via,
 Numquam fallere quemquam
 Certus, d scere qui cupit.
- 10 ¶ Cunctæ, quas solet insistere semitas
 I A S, sancta quibus foedera sint sua, &
 Quis responsa placebunt,
 Sunt verum atque benignitas.
- 11 ¶ Longè intorta licet sit mihi prauitas,
 I A S, missa tamen soluitur ; hoc tuo
 Certè perfacile vsque est
 (Nam I A S dicere) nomini.
- 12 ¶ Magnum I A M metuens quis coler? optimam
 Certe discet enim doctior is viam :
- 13 ¶ Namque is forte beatus
 Terræ ac semine principe est.
- 14 ¶ Sacra arcana pijs integra permanent
 I A E, & quæ teneant foedera dulcia
 Nullo tempore vana,
 Digna ac perpetuo coli.
- 15 ¶ Omnes ipse meis luminibus dies
 I A M prospiciam, qui expediat meos
 Duri casibus hostis,
 Firmetque incolumes pedes,
- 16 ¶ Pressum me atque hominum in cœtibus vnice
 Desertum miserans respice, ab omnibus
- 17 ¶ (S ar cordi anxia cura est)
 Me discriminibus rape.
- 18 ¶ Raptatum varijs saepe doloribus
 Affictumque vide, ignosceque turpibus
 Cunctis criminibus, queis
 Hæc sum commertus pati.
- 19 ¶ Rursus praxualidis aspice viribus
 Hosteis, inuidia heu quos agitat mei,

Nullo iure petentes
Me, sed consilio feto.

20 **U**Sperantemque tuo praesidio erue;
Et serua hanc animam, spes tua quam foues,
Nec turbet famulum isto
Confisam auxilio pudor.

21 **T**hesauris veluti vasa reconditis
Sic me simplicitas seruet & aequitas;
Expecto facilem te,
A te subsidium peto.

22 **P**RINCEPS ipse tuum casibus arduis
Susceptum redimas protinus Israel;
Vindexque eripe cunctis
Arctè queis premitur malis.

PSAL. XXVI.

Judica me Domine, quoniam ego in innocentia:
CONSCIENŦIAE PROBITAS.

8 Dauidis. *Carmen Tricolon Terrastrorion.*

ME suscipe IAS arbiter integris
Virtz ambulanti moribus; vnica
Sermone me iuuantis IAE
Non trepidus refugusue, fido.

2 IAS paratis saepe periculis
Tentator vrens meque probans, ages
Committe flammis atque renes
Corque meum speculari viuus.

3 Promissa dicto certa satis tuo
Constant apertos ante oculos militz
His (vera nam vigent) receptis
Quidquid ago, ingredior minister.

4 Me nec virorum vana mouentium
Vnquam assidentem concilio dedi,
Astuta nec me turba caecis
Ducta viris comitem notauit.

5 Ceterus nocentum, & terribiles choros
Odi, profanum nil placuit mihi;
Sedissequae auersor malignis
Sedibus, & fugio remotus.

6 Firmare vt, IAS, haec valeam, manna
Puris lauabo fontibus, ac tuam
Inmunis aram saepe circum
Ibo equidem, intrepidusque tangam?

7 Vt voce laudis confitear tibi

Præfatus

- Presente acutis auribus Israel;
 Nattemque miratus tuorum
 Cuncta operum mihi quanta confent.
 7 IAS amant (scis etenim) tuæ
 AEdis carentes crimine fornices,
 Tentorij, & quæ tu decoras
 Muneribus loca sacra magnis.
 9 Ne (quis) sensus addideris meos
 Turba scelestum, vivere, neu puteat
 Vixisse cum suis cruentum
 Agminibus socius virorum;
 10 Incesta quorum fraus manibus viget,
 Plena est iniquo dextera munere:
 11 Tu me miserus (nam peregi
 Integer) o redime absolutor.
 12 Immotus æquis moribus ac solo
 Ves (non timebo) quin steterit meus,
 IAM salutarem ac beatam
 Coeribus vt memorem referis.

PSALM. XXVII.

Dominus illuminatio mea.

BENIGNITATIS DIVINAE FIDUCIA.

- 1 Davidis. Ode Tricolas. Tetraastrophos.
 IAS saluatis lux mihi prosperæ, hoc
 Presente quemquam num metuum virum?
 Munimen IAS ipse vitæ est
 Usque meæ, anne homines pauebo?
 2 Me dum paratis noxia prællis,
 Esura carnem, gens premeret, meam,
 Hostesque tendentes pericla
 Arcta mihi, cecidere capti.
 3 Me fixa quamuis castra minantiura
 Vallent, timore hæud cor paueat meum;
 Insurgat omnis pugna in vnum
 Me, tamen intrepidus manebo.
 4 Hæc vna votifumina frequens meæ
 Vigenda, vt IAE consideam domo,
 Vitamque pertotam decori
 IAE adeam speculator aulam.
 5 Me nam receptum tempore turbido
 Tentorij umbra proteget in sui,
 Tutum & tabernaculi latebris
 Rupe iterum in solida reponet.

- 6 Ereptus alto vertice ab hostibus,
Me qui petiitum perdere cinxerant,
Iam victor ad puluinar I AE
Sacra feram altrifonumque carmen.
- 7 I A ô vocantis vocibus efficax
Misertus adsis, mens mea nam suo
- 8 Intenta te vultu requiret;
I A Hque tuas facies requiram.
- 9 Celaris istas ne facies mihi,
Vultuque verso desere ne tuum,
P R I N C E P S salutis auctor ante
Tu mihi; me, precor, haud relinuas.
- 10 Vterque quamquam me timidus parens
Cautus periculum auertere, deserat;
I A S misertus atque tutor
Me tamen excipiet benignus.
- 11 I A S, tuam dux me doceas viam,
Rectoque des insistere tramite,
Securus vt fauas nocentum
Insidiasque dolumque temnam.
- 12 Ne me scelestis arbitrijs virum
Tradas prementum, respice vt inuidè
Mentita testes turba crimen
Constat ouans mihi & instat vrgens,
- 13 De me quid actum, quid foret improbis;
Ni certus I A S, visere crederem,
Vt possit in terra piorum
Protegere & recreare vitas.
- 14 I A M potentem nil pauidus mane,
Exspecta & I A M pectore viuido,
Nullisque deiectum periculis
Firma animum, intrepidusque persta.

PSALM XXVIII.

Ad te Domine clamabo, Deus meus ne fileas à me.

INTEGRITATIS COMMENDATIO

I Dauidis.

Ode Dicolos Tetrastraphos.

I A S, praesidium nam voco te meum,
Ne cesses mihi, ne vel fileas tuo;
Obscurum miser heute sine conferat
Deducto in barathrum gregi.

Clamo.

- 2 Clamorem, tibi quem profero, supplicem
Audi, si innocuas explicui manus,
Intentusque adytis prospicio sacram
AEdem nominibus ruis.
- 3 Ne me iunge parem coetibus improbis,
Nec queis vana placent acta nocentibus;
Qui sermone suos pacifico trahunt,
Fraudent pectore proximos.
- 4 Horum redde igitur digna nefarijs
Actis & studijs lædere feruidis;
Mercedemque operis quæ deceat manus
Horum & præmia reddito.
- 5 IAE nam indociles acta, opus & bonum
Obseruare, mala stultitia negant:
Horum ille artificum diruet impium,
Numquam & restituet, genus.
- 6 IAE semper ego commemorem pias
Laudes, quem mea vox supplicis attigit.
- 7 IAS est clypeus, robur & est mihi,
Cui cor se dederat meum.
Huius subsidium dum peto, dexteram
Expertus solido pectore gaudium,
Expressisse pijs carminibus paro
Laudes illius & decus.
- 8 IAS illa suis firma potentia est:
Hoc auctore salus plurima præsidij
Christo confiterit, quem voluit bonus
Regemque instituit suum.
- 9 O serua populum prospiciens tuum,
Prosperque ipse tuo consule prædio;
Hos tu pastor agens euehe sæculis
Felix omnibus & foue.

PSALM. XXIX.
Afferte Domino filij Dei.

PROVIDENTIA ASSERTA!

Davidis.

Carmen Sapphicum.

Fortium terræ pueri virorum
Robur huic IAE proprium potenti
Cedite immensum, celebres & IAE
Cedite laudes.

D 4

Debitam

- 2 Debitam summo reuerenter IAE
Nominis famam, decus atque cunctis
Partibus pulcrum, penitusque sanctum
Cedite prouisi.
- 3 Vox aquis IAE validisque ventis
Imperat, FORTIS tonat ille compos
Gloriae, & fluctus pelagi profundos
Commouet IAS.
- 4 Vox potens IAE probat obstupendam
Vim, decus summum probat illa magnis
Vfibus reramque hominumque mundana
Clara per omnem.
- 5 Vox minax IAE valet vsque ab imis
Stirpibus cedros rure: ipse & IAS
Strauit excessas Libani virentis
Sæpe cypressos.
- 6 Quæ velut fortes saliant iuueni;
Saron, summum & Libani cacumen.
Instat exultant canuli ferocis
Rhinocerotis.
- 7 Flammeos IAE iaculatur ignes
8 Vox tonans, tractus quatit & remotorum
Parturit vasti tremefacta ab IA
Silua Cadesi.
- 9 Cogit IAE vox properare duro
Fœtibus ceruas vtero tumentes:
Fronibus audax nemus, huius almo
Gloriatemplo
- 10 Vocibus cunctis sonet: vana IAS
Aethere vltices soliente nubes
Sedit IAS Rex, patulo & sedebat
Prouidus orbis
- 11 Robur & chato populo benignus
Proferet faustum moderator IAS:
Præsidi hoc tuum populum secunda
Prosperiet pax.
- PSALM. XXX.
- Exaltabo te Domine, quoniam suscepisti me.
FIDES VICTRIX.
- 1 Psalmus canticæ initiationis Domus David.
Ode Dicolor Terrastrophos.
- 2 IAS te hymnisonis laudibus efferaui,
Qui me de misero latitante gachis

LIBER I.

Nec passus rabida es letitia inuidos
Insultare malis meis.

1) Ut te voce meum inextinsona Deum
I A S ingemui, questibus & pijs
Expectata meis te medico salus
Et membris redijt vigor.

4) I A S tu reducem tartareo specu
Hanc iussisti animam sistere, & è lacu,
Quò iam præpropero funere veneram,
Viuum me reuocas bonus.

5) Ergo experta cohors munera prospera
I A E, huic magnificis psallite laudibus,
Hunc grato memores carmine & optimum,
Hunc & dicite maximum.

6) Huic namque ira breuitemporis horula
Durat, sed placidis muneribus fauor
Vitas perpetuas, vespere stentibus
Manè his lætitiã refert.

7) Hic dum saluus ego disfluere bonis,
Dixi, de stabili non mouear gradu,

8) Hæc dum secla latent: namque meum tuus
Montem munierat fauor.

I A S heu facies dum remoues tuas,
Turbatus miseris excideram modis:

9) I A S te precibus (sicuti siveeram
I A M suppliciter) voco.

10) Vfus quis fuerit sanguinis heu mei,
Cum gressu foueam præcipiti petam?
Num puluis fidei concelebret tuæ
Virtutem, aut referat cinis?

11) Hos I A S gemitus auribus excipe,
I A S me miserum commiserans iuuas,
Auctor presidio quo solitus mihi
Adsis, auxilio & veni.

12) Tunc tristes elegos in placidum chorum
Mutasti, & rigidos, horrueram quibus,
Saccos, me exuere, & cingere gaudia,
Magnam & lætitiã iubes.

13) Ut te lætificio gloria carmine
(Nec cessare sciens) personet, ô Deus:
I A S semper eris tu mihi, quem pijs
Aliorum feras modis.

In te Domine speravi, non confundar in æternum.

PIETATIS ANCORA SACRA SPES.

2 Ad præstantem Psalmus David.

Ode tricolos Tetraſtrophos.

- 2 **I**A S tui ore robore numinis
Fisum premat ne sollicitus pudor
Vnquam; sed oppressum tua me
Eripe iustitia è periculis.
- 3 Aurẽm mihi istam iam citus admoue
Ereptor alti & præsidij domus,
Et rupis esto mihi cacumen,
Ferque tuæ auxilium salutis.
- 4 Nam petra, firmum & præsidium mihi es
Dictus: tui nunc numinis ò memor
Me liberaturus benignè
Ductor age ac perage obsecutum.
- 5 Munimen, arx & tu mihi cognita es;
Discriminosus eripe me plagis,
Quas fraude celatas maligna
Hostis atrox mihi iam tetendit.
- 6 Hunc ipse tradens, hunc manibus tuis
Commendo, toto pectore spiritum:
I A S redemptorem mei te
Pollicitus dabis efficacem.
- 7 Odi nihil quos detinet & nihil;
Qui vana seruant consilia; ast ego
I A E potenti nixus vsque
(Spes neque aget dubium) manebo.
- 8 Gaubebo dulci munere iam tuo
Lætus, dolorem videris vt meum,
Non segnis agnouisse nostræ
Difficiles animæ labores.
- 9 Nec me tu in hostis tradideris manum:
Sed liberatos casibus inuidis,
Et stare, & ire hos vsque latis
Efcis ipse pedes plateis.
- 20 I A S misertus rebus in arduis
Me cerne felix; ita etenim meum
Corrosit ardens atque cura
Ventrem, oculos, animamque maxillam.

11 Vides

11 Vide

Præc

Ar

Vl

Null

12 Ultra

Vl

Ti

Qui

Nou

M

M

13 Obli

(Exf

A

F

14 Auc

Impe

V

F

15 Ast

I A

16 M

S

Tu

Me

17

18 I A

Nu

19 Aff

In

20 O

Qu

21 La

Vl

- 11 Vides vt atra sollicitudine
Præcisâ vitæ est tela fugax meæ,
Anniq̄ue fluxerunt gemendo,
Visq̄ue graui tenuata pœna;
Nullusq̄ue rosis ossibus est vigor:
- 12 Ultraq̄ue cunctos, queis premor, inuidos
Vicina me probris perurget
Turba malis, stolidumq̄ue damnat.
Qui norât olim me, sibi nunc timens
Nouisse nollet; quiq̄ue videt foris
Me vitat, auertensq̄ue cursum
Mutat iter, refugitq̄ue cautus.
- 13 Obliuiosis pectoribus virum
(Exstinctus ac si conderet) excidî
Abiectus, instar non probandæ
Fictilis ac pereuntis ollæ.
- 14 Audire cogor, quam mihi plurimâ
Imponat aram colloquijs notam
Vulgus, quod obsedisse tendit
Hanc animam, capere atque certat.
- 15 Ast ipse fidens præsidio tuo
IAS vocauit te mihi PRINCIPEM,
- 16 Momenta qui compos seuera
Scripta manu mea cuncta ducis.
Tu me invidentum libera ab hostium,
Me qui sequuntur præcipites, manu;
- 17 Ostende seruator serena
Ora mihi, nitidamq̄ue lucem.
- 18 IAS vocantem me auxilium tuum
Nunquam pudebit (sat scio) at improbi
Torpente deuicti pudore
Horrificis lateant sepulcris.
- 19 Assueta fastu fingere turgido
In non merentem crimen, & inuidi
Vaniq̄ue sermonis magistra,
Muta cadant labia & rigescant.
- 20 O quam boni sunt plurima commoda,
Quæ turecondis te meruentibus,
Componis & fisis tua vi
(Ferrigenum grege teste) turbis.
- 21 Latere tutos quos dabis in tui
Vultus latebris, ne quis eis furens,
Insurgat; & tectos sub umbra,
Ne feriat mala lingua, condes.

22 IAE perenni carmine gratulor,
Miranda faustus comoda qui mihi
Produxit, ac tutum recincta
Moenibus exhibuit me in vrbe.

23 Dixi, Timore ac præcipiti fuga
Abscindor absens ex oculis tuis;
Exceptor audisti gementis,
Quam tibi proposui, querelam.

24 IAM benignum qui colitis pii,
Omnes soluto pectore amabitis;
Nam seruat hic IAS fideles;
Reddit item cumulum superbis.

25 Quicumque & IAM rebus in asperis
Desideranti spe cupitis citum,
Durate: robusta hic viris nam
Corda dabit tolerare firmis.

PSALM. XXXII.

Beati quorum remissa sunt iniquitates.

BONORVM FINIS.

Dauidis animaduersio.

Carmen Dicolor. Distrophon.

BEatus vsque qui solutus ambulat,
Liberque prauo crimine;
Opertus atque tutus à nocentibus,
Intactus & culpis later.

2 Homo & beatus vsque cui non æstima
IAS remissum iam scelus:
Cuius reducto fraudulenta spiritu
Persona nulla conditur.

3 Donec tacebam, cuncta consenescere
Gementis ossa senseram:
Gementis ossa solibus cunctis mea,
Dolentis & graui malo.

4 Noctes dies me dum grauis manus tua
Urget, premitque præualens;
Arens vt æstas vrit incoquens fata,
Succus liquens perit meus.

5 Culpam indicavi, nec latere distuli
Delicta quæ gessi, tibi.

IAE improbanda operta, dixi, crimina
In me fatebor improbum:

At tu scelesti pondus VS QVE criminis
Clemente leuas & sustines.

G. Ergo.

LIBER I.

62

- 6 Ergo precatur omnis expertus tuum
 Numen petendi tempore:
 Undante certè vt multo aquarum flumina
 Intactus ille prodeat.
- 7 Tutela tu qua seruer, es præsens mihi,
 Angustijs meque expedis.
 Quocumque vertar, clamo liber liberis
 VSQVE ò triumphe vocibus.
- 8 Certam monebo te meam docens viam,
 Tutus queas quâ tendere:
 Et consulenti doctor ipse lumine,
 Præcessor ac ferar tuus.
- 9 Qualeis equusque & mulus esse absistat
 Expers genus prudentiæ;
 Pictis lupatis ora queis constringit
 Duris capistris & solent:
 Non pariuris aut adhæsuris tibi
 Nisic coactis belluis.
- 10 Plagæ & dolorum non ferenda pondera
 Manent nocentes impios.
 Circumstat vsque munit & benignitas
 IAE colentes spem ratam.
- 11 IAM canentes læta turba iustior
 Ouante plausu dicite,
 Quòd corde rectos pulset, atque cantibus
 Sonare festis incitet.

PSALM. XXXIII.

Exultate iusti in Domino.

PIETAS DOCTISSIMA

Ode Tricolos Tetrastraphos.

- 1 IAM iustitiæ carmine nobili
 Cultores canite, vt grata per integros
 Exoptandaque laus est
 Quos laudis studium decet.
- 2 IAM vos cithara cum fidibus decens
 Laudantes timido & dicite nabilio.
 Testudo accinat, hisque
 Mixtum psallite canticum.
- 3 Huic cantate nouum carmen, & optatis
 Aptate huic numeris lætitiæ modos,

4 Refr.

- 4 Rectè sistere verbum
I AE perualido suum.
- 5 Namque is iustitiam iuraque diligit
I AE plena patet muneribus bonis
Tellus omniparens, hunc
Auctorem celebrat suum.
- 6 I AE atque imperium constituit polos
Et quæ signifero militat æthere
Lucens turris phalanxque
Oris spiritus efficax.
- 7 Ille undas liquidas congerit, & mare
Ceu densum cumulum cogit; & abditis
Cellis condit abyssos,
Præscripto & cohibet loco.
- 8 Ergo I A M metuant finibus omnibus
Terræ multijuges; hunc trepident simul,
Vasto quotquot in orbe
Sedes dispositas colunt.
- 9 Hoc dicente etenim quidquid adest, fuit,
Hoc dictante etiam subsistit audiens
Iussum reddere certum, &
Fines continuit suos.
- 10 I A S consilia ac improba gentium
Euentu soluens dissipat irrito;
Frangitque acta frequenti
Suscepta à populis manu.
- 11 I AE consilium permanet omnibus
Sæcli temporibus; quæque agit arbitro
Corde is, deijcit atas
Nulla, aut imminuens mouet.
- 12 Felix multiplici ac sorte beatior
Gens, I A M voluit quæ sibi PRINCIPEM:
Ille & quem populum optans
Sortem seposuit suam.
- 13 I A S prospiciens sedibus ætheris
Adami sobolem vidit; is omnibus
- 14 Alto terricolisque
Prospexit solio è suo.
- 15 Quorum fictor item, singula prouidus
Nouit corda, simul cunctaque percipit
Quæ gessere volentes,
Vel quæ facta parauerint.

16 Non
Serua
Fo
C
17 Men
Sessio
Se
A
18 I A S
Inten
Se
S
19 Hos
Nec
20 N
Se
21 Auct
Nob
N
C
22 I A S
Nos
V
N
B
P R
2 Dauid
re
2 A
Cui
C
Blau
I
Hæc
M
4 Grat
I

LIBER I.

61

- 16 Non rex multiplicis munere copiae
 Seruatur; valido aut robore virium
 Fortis liber abit, quin
 Casu corruat ultimo.
- 17 Mendax fallit equus dum fugit impotens
 Sessorem eripere; ac nec vegetis valet
 Sese viribus ipsum
 Aut cursu eruere arduo.
- 18 I A S ecce suos seruat amans pios,
 Intentoque videns hos oculo fouet
 Se quicumque benignum
 Sperant, & precibus vocant.
- 19 Hos & mortiferis casibus eripit,
 Nec saeva patitur defixere in fame:
- 20 Noster spirat ad I A M
 Sensus, quem probat vnicum
- 21 Auctorem auxilij, quem clypeum sacrum
 Nobis perpetuae laetitiae ducem
 Nostrum pectus habebit;
 Cuius numinae fidimus.
- 22 I A S ista, dabis, grata benignitas
 Nos semper populum suscipiat tuum;
 Vt nos excipimus te,
 Nostrumque expetimus Deum.

PSAL. XXXIIII.

Benedicam Dominum in omni tempore.

PROVIDENTIA CONSTANS.

- 2 Dauidis, cum mutauit sensum suum ante Abimelech, &
 relegauit eum, & abiit.

Ode Dicolos Distrophos Acrostichos.

- 2 **A** Qui tempore quolibet
 I A M gratifica voce canam bonum:
 Cui laus semper erit frequens
 Cantata ore pijs carminibus meo.
- 3 Blandis mens mea plausibus
 I A M dicet enim tam sibi commodum;
 Haec cum turba modestior
 Mirata audierit, gaudeat illicet.
- 4 Gratis dicite laudibus
 I A M magnificum, vota que vos mea
 Augete

PSALMORVM

64 Augete o socij, ac Dei
 Tollamus superum nomen in æthera.
 7 Duris consului ducem
 I A M temporibus, qui mihi prosperum
 Responsum retulit bonus,
 Tutum & multiplici me dedit ex metu.
 8 Hunc qui respiciunt, nitent,
 Queis non ora malus corripuit pudor.
 7 Hæc scit qui miser atque inops
 I A M in vota ciens, auxilium & petens
 Sensit liber ab omnibus
 Quàm multis penitus pressus erat malis.
 8 Hinc illinc situs Angelus
 I A E munit agens, liberat ac, pios:
 9 Si tantum semel integro
 Gustu percipitis quàm bonus est suis
 I A S, forte beator
 Vir certè audierit, qui petit hunc fide.
 10 I A M quos pia sanctitas
 Vulgo seposuit, vos colite, & metu
 Iusto quærite: nam nihil,
 Numen qui metuunt illius, indigent.
 11 Creuit seua leunculis
 Etcum sollicita pauperies fame:
 I A M qui studijs petunt,
 Turbat nulla premens indiga vis boni.
 12 Huc lecti pueri, vt metum
 I A E vos doceam, currite protinus.
 13 Multos quisquis amat dies,
 Qui viuus cupidus cernere commoda,
 14 Nestens vincla tux, caue
 Lingux, ne malè sit, neu labijs dolens
 15 Semotus refuge ac malum,
 Et pulcri studijs, pacis & incuba.
 16 Obiectos oculis pios
 I A S cernit amans, auribus & capis
 Quidquid vel tacito sinu
 Implorant, querulis vocibus aut petunt.
 17 Firmat sed faciem truce
 I A S, falsidicos iudicet vt viros,
 Terris quos penitus solet
 Delere, ac memori nomine Gentium,
 18 Iustis vocibus adfuit
 I A S eripiens casibus omnibus: 89 Quis

LIBER I.

19 Quin & corde dolentibus

¶ I A S sospes adest queis animus dolet.

20 Rara haud comperias mala

7 Quæ iustos varijs partibus imperant:

I A S prouidus omnibus

Victores statuens eruit è malis:

21 Seruans omnia roborat,

¶ Custoditque potens ossa fidelium:

Quorum nec minimum teri

Nec frangi patitur mille periculis.

22 Trux ast improbitas neci.

¶ Tradet (nec dubium est) præcipitem impium.

Iustos qui inuidia graui

Argent, intereunt emeritis modis.

23 Præsenti redimens ope

I A S tutor adest, queis colitur pijs:

Quorum spes bona non finit

Delirigenus aut nomina viuida.

PSAL. XXXV.

Iudica Domine nocentes me.

INNOGENTIAE OPPRESSAE
APPELLATIO

Dauidis.

Carmen Tricolon Tetra-strophon.

SUscipitor I A S, quos mihi iurgia

Iniusta cer nis promere, iurgio

Propulsa & expugna parautes

Bellâ mihi immeritamque pugnantibus.

2 Et scuta & hastas fortiter arripe,

Præsens vt ad sis auxilio mihi:

3 Strictoque ferro occurre vindex

Hostibus he u malè me infecutis.

Seruator adsum, dic animæ meæ.

4 Hanc experente turpis agat pudor,

Cedantque frustrati, mihi qui

Perniciem meditantur acrem.

5 Vt ventus atri turbinis aridam

Glumam, impetitos prouat Angelus:

6 Et pellat actos infideli

Vsque via in mediis tenebris:

E

7 Celare

- 7 Celare cœcis in puteis mihi
 Ausos dolosas non merito plagas,
 Vitæque defodisse noxis
 Vsq̄ue meæ foueam carenti.
- 8 Illum imparatum comprimat impetus,
 Detque in retrusas quas posuit plagas:
- 9 I A M salutarem mea vt mens
 Læta canens celebret supernum.
- 10 Sedata magnis ossa laboribus
 I A ô vocabunt, quis similis ruit
 Cui cura seruare à potenti
 Vi miserum ac tenuem rapina.
- 11 Mî ignota sæuæ verba calumniæ
 Testes parantur fingere, qui bonum
- 12 Factis rependant improbandis,
 Hancque animam sterilem reponant.
- 13 A Egros at ipse hos sicubi cernerem,
 Saccis premebar supplicibus, fame
 Ieiunus orabam, meum quæ
 Versa sinum reperisse vellem.
- 14 Ceu frater, arctus seu socius mihi
 Esset, premebar sollicitus, velut
 Materna pullatus gemebam
 Funera curuus inopsque mentis.
- 15 Nutare si quid contigerat mihi,
 Læti coronas cogere, cogere,
 Palmisque complosi inscientem
 (Nec modus) ore sero increpabant.
- 16 Docti impudentes fingere fabulas
 Scurras sequuti, quemlibet vrere,
 In meque stridentes caninis
 Dentibus vsque mouent susurros.
- 17 Quando videbis tu Domine ô meam
 Vitam, maligno restitue impetu:
 Quæ sola iam vix est superstes,
 Assere rictibus è leonum.
- 18 Cœtu frequenti te celebrem mihi
 Cantabo, densis in populis tuas
- 19 Laudes reponam. noli vt hosti
 Gaudia suppeditem doloso:
 Neu qui malis me nunc odiis petunt,
 Obliqua nictent lumina, nescij
- 20 Sermone vel pacem vocare,
 Eloquentium aut posuisse recto.

Quia

Quin
Exco21 I
V22 I A S
Abste23 N
Iu24 I A S
AppeN
H25 Ne g
VahSe
Pe26 Turpi
QuofCi
Pr27 Cant
Latiq̄I
R28 Muni
NuncD
C

IMPI

1

A

Hui

1 Cui

4 Sic

LIBER I.

67

Quin quos quietos terra tenet viros
Excogitatis fraudibus opprimunt:

- 21 In meque diducunt solum os,
Vidimus, euge, oculis ruentem.
- 22 I A S (vides nam) ne fileas, mihi aue
Abstes remotus te D O M I N V M precor;
- 23 Nostrum excitatus cerne iudex
Iudicium D O M I N E atque litem.
- 24 I A S tua me iustitia argue,
Appello certum te mihi I V D I C E M;
Non passus exultare nostro
Hos cohibe & retine in labore.
- 25 Ne gratulanti pectore proferant
Vah vota pulchre nostra valentia;
Sermone neu iactent superbo,
Perdidimus satis en voratum.
- 26 Turpis pudoris corripiat rubor
Quoscunque nostrum lætificat malum;
Circumque perfundant pudenda
Probra mihi nimis imminentes.
- 27 Cantent volentes iustitiam mean,
Læti que dicant, maximus optimus
I A S canatur, cui placet pax
Recta sui & bene firma serui.
- 28 Munus tuæ tum iustitiæ mea
Nunquam peritis lingua silentiis
Dum vesper, aurora ac manebunt,
Carminibus meditata dicet.

P S A L . X X X V I

Dixit iniustus vt delinquat in semetipso

IMPIAE INSOLENTIAE VINDICTA.

1 Ad præstantem serui Domini Davidis.

Carmen Dicolon Tetraastrophon.

- 1 **A**ffirmat tacito mi scelus impij
Dum certo penitus pectore cogito,
Huic nulla ante oculos religio aut decens
I A E sistitur aut metus.
- 2 Cui strata ante oculos mollis adest via,
Offensum scelus vt non odio abnuat:
- 4 Sic prauum sibi dux ore fouet dolum
Præcepti indocilis boni.

Quia

E 3

Secretus

68

PSALMORVM

- 5 Secretis agit praua cubilibus,
Insistitque viam certior haud probans,
Nunquam propositum pertinuit scelus,
Aut poenam comitem mali.
- 6 I A S nota tua est vsque benignitas,
Caelos ac penetrat nubila veritas.
- 7 Ista & iustitia est montibus amplior
Longè & fortior inclytis.
Ampliusque Oceanus iudiciis tuis
Angustus magis est; namque homines bonos
Seruas, atque genus quadrupedum simul
I A S incolume efficis.
- 8 I A S omne tua vt summa benignitas
Peruincit pretium; terrigenæ vt tuis
Alis suppositi præsidium sibi,
Vmbra & viuificam petant.
- 9 Vbertate domus hos saturo tuæ
Explebis placidi flumine gaudij:
- 10 Nam vitæ est proprius fons tibi, luceque
Nos lux perficiet tua.
- 11 Produca, vt tua sit fausta benignitas
His norus quibus es, mentibus & probis.
Munus iustitiæ præniteat tuæ,
Queis fraus displicet impia.
- 12 Me neu pes, sine, neu mos petat insolens,
Neu migrare adigat me manus improbas:
- 13 Illic artifices præcipitat suos
Praum, restitui impotes.

PSAL. XXXVII:

Noli amulari in malignantibus.

DIVINI IUDICII ASSERTIO.

2

Davidis.

Ode Tricolos Tetraſtrophos.

- N**Ardens nefandi ne artifices mali
Mirere, neu tu iis inuideas, quibus
Iniuriarum sæua mater
Fraus placet utilitasque cæca:
- 2 Namque vt recisum gramen abicit cith,
Marcent cadentes, germenis vt vitor,
Nec praua persistit malorum
Longius, aut soboles nictescit.

EAE

LIBER I.

69

- 1 I A E fidelis nitere numine,
 Honesti & vnum tu studium pete;
 Terris vt ha res haud mouenda
 Sede habites fideique cultor.
- 4 I A M vocabis delicias tibi,
 Is vota cordis perficiet tui:
- 5 I Gratus fidelisque huic viam mox
 Flecte tuam, experiere faustum.
- 6 Is lucis instar iustitiam tuam
 Et ius nitentem proferet in diem:
- 7 I Dedas & I A E te, silensque
 Hunc pius opperiare certum.
 Ne prosperanteis arseris in vias
 Fius, malignum qui scelus explicat:
- 8 I Harere neue iram furoris
 Inuidulus patiare culpæ.
- 9 Scinduntur omnes qui mala perpetrant;
 Quicumque at I A M spe reperunt bonum,
 Terram replebunt incolentes,
 Sedibus intrepidi quietis.
- 10 I Vix indicandi temporis improbus
 Existet horis, mox aberit citò;
 Dumque huius obseruas notatam,
 Haud poteris reperite, sedem.
- 11 Sed quos modestos simplicitas fouet,
 Terram tenentes iure colent pio;
 Hos pacis æternæ ministra
 Semper habet placidos voluptas.
- 12 I Deuoluit amens ingenium impius
 Iusti vt quietem dissipet; ac fremit,
 13 Ac dentibus stridet; propinquam huic
 Ridet agens Dominus ruinam.
- 14 I Heu peruicaces vt gladium improbi
 Stringunt, & arcus tendere non timent;
 His pauperes rectosque morum
 Deicere & iugulare tentant.
- 15 I Districtus ensis cor subiens heri
 Configet, arcus disiliant truces,
 Fractique disiectis nocebunt
 Particulis domino furenti.
- 16 I Tam parua iusti quam videas viri
 Angustioris munera prædii;
 Hæc improborum crede magnas
 Vincere opes nimium frequentium.

Nam

E

- 17 Namque impiorum brachia fortium
 Confracta casus comminuet grauis:
 I A S sed assertor proborum
 Resque & opes animumque fulsit.
- 18 I A S probandos simplicium dies
 Nouit beanti munere prouidus;
 Hæreditas mansua quorum
 Perpetuo statuetur tuo.
- 19 Præseuentis temporibus mali
 Illos pudor non conficit indigus:
 Si regnet aut cunctis diebus
 Dira fames saturi hi manebunt.
- 20 Consumet atrox exitium improbos,
 I A E furentum commoda & hostium,
 Ut mollium agnorum peribit
 Pinguis adeps resoluta fumo.
- 21 Lustratur arcta pauperie improbus,
 Soluenda nunquam debita congerens:
 At iustus ærumnas misertus
 Munera distribuit benignè.
- 22 Is, queis misertus prospicit & fauet,
 Terras tenere ac perpetuas dabit;
 Quos urget idem non probatos,
 Excidiis refecantur altis.
- 23 Munit probandis consiliis pedes
 I A S virorum, gressibus & bonis
 Componit inspector, sacramque
 Ipse viam docet atque monstrat.
- 24 Quòd si periculis incidat arduis,
 Non ille casu proteritur graui;
 Præfente quippe hunc fulcit I A S
 Ipse manu, & rerinet labantem.
- 25 Nunc iam senescens qui fueram puer,
 Iustum relictum non memini mihi
 Visum, neque illius misellum
 Progeniem rogitare panem.
- 26 Hic & misertus commodat, ac diem
 Nullum benigno fert sine munere:
 Huiusque ditescunt metentes
 Semina post cumulata nati.
- 27 Suspecta fastis crimina turpibus
 Vitabis, ardens & studiis bonum
 Auctor sequeris; tunc quietus
 Perpetuos habitabis annos.

- 18 I A S pium nam ius amat & fouet,
 Seruansque charos, deserit haud suos
 Vnquam, sed inuisum improborum
 Stirpe cadet pereunte semen.
- 19 Telluris haeres iusta colons tenet
 Sedes, vt auum progeret incola:
- 20 Prudensque iusti os recta iusque
 Cogitat, eloquuntque lingua.
- 21 Legem sui dum visceribus Dei
 Et corde scriptam continet integro,
 Huic nulla vis instans valebit
 Compositos temerare gressus.
- 22 Stat, non paratam & querit vt enee
 Iustum doloso consilio improbus:
- 23 I A S sed illum nec manu nec
 Iudicio huic superare tradet.
- 24 Quin spe frequentem tu colito viam
 I A E, euehendus quia teneas diu
 Terras, & excisos malignos
 Ipse homines videas superstes.
- 25 Radice vt alta praenitet ac viret
 Iniussa tellus quam tulit arborem,
 Vidi malignum sic potentem
 Magna soli spatia occupare.
- 26 En ille tantus transiit, vt cito
 Iam nullus esset: quarete perstiti
 Nusquam reperturus, notatis
 Ante locis aberat recisus.
- 27 Simplex probusque vt promineat vide,
 Ac diligenti iudicio tene,
 Certasque constare adnotabis
 Pacificum soboles virorum.
- 28 Exlex furentum turba perit simul
 Deleta; namque hic exitus improbos
 Cunctosque conuoluet scelestos
 Perpetuae excidium ruinae.
- 29 Tutore iustos percipiet salus
 I A, hic prementis tempore turbinis
 Munimen illis est superni
 Praesidij, validumque robur.
- 30 Succurret I A S liberet vt pios,
 Quos e malignis eruet, emet:
 Certa que pertunder salure,
 Spesque dabit valuisse iustas.

Domine ne in furore tuo arguas me.

DEPRECATIO SUPPLEX.

Psalmus David ad commemorandum.

Carmen Monocolon Iambicum.

- 1 **A**ccensus I A S ne, calens neue argues;
 Me nec furenti corripe o precor manus
 2 In me sagittæ namque delatæ tuæ,
 In me subitque vis tuæ manus grauis.
 3 Nil carne sanum te æstuante est in mea,
 Peccata pacem nec relinquunt ossibus:
 4 Delicta verticem obruere nam meum,
 Quæ me grauante pondere validè opprimunt.
 5 Foetent tumoris tabe putrida vlcera,
 Monstrare stultus dum medenti distuli.
 6 Pressus dolore terga curuante, & nimis
 Obscurus omnes, ater & dies ago.
 7 Foedo redundant pure nostra & ilia,
 Nec sana ab vlla parte consistit caro.
 8 Ac debilis confractus vsque confremo,
 Tantus tumultus corde surgit intimo.
 9 I A S auenti scis quid ipse pectore
 Poscam, mea ac te non latent suspiria.
 10 Cor inquietis vertitur præcordiis,
 Vires recedunt, luxque nulla luminum est.
 11 Sperata mi tam turba amica proximi
 Fugere vulneris procul plagam mei.
 12 At colligati, vita queis grauis mea,
 Atque invidentum turba molitur mihi
 Fraudes dolosque; quanta percurrit dies:
 13 Ceu surdus adstem, mutus aut ego, nihil
 Audire curo aut ore aperto proloqui:
 14 Instar stupentis auribus qui nesciit
 Redarguenti pellere ore crimina.
 15 Respondeas, exspecto namque **VINDICEM**
 I A S meum te nomine acturum meo.
 16 Ridere, dixi, o ne parent isti malis
 Nostri; triumphant si vacillet pes mihi:
 17 Nam claudicare pronus, heu, dolore sum
 Urgente semper, vim refringit qui meam.
 18 Delicta sponte narro confessus mea,
 Et cura aduor ipse peccati graui.

- 30 Hosteis valere ac viribus cerno meos,
Mibi invidentes ac beari perfidos.
31 Malam reponunt mi bonorum gratiam:
Bona affectum me perunt calumniis.
32 Me ne relinquant, te peto mi PRINCIPEM,
IAS remotus neu procul sistas mihi:
33 Festinus adsis iam mihi auctor auxilii,
Here o salutis auctor iam notæ ac meæ.

PSALMVS XXXIX.

Dixi, custodiam vias meas.

VNICVM VERVM BONVM DEVS.

Ad præstantem ad Iedihun, Psalmus David.

Ode Dicolos Distrophos.

- 1 O Bseruabo vias meas,
Dixi, lingua nihil peccet vt insolens,
Quamuis me improbus vrserit,
Ori claustra meo prouidus inferam.
2 Ac tam muta silentia
Concepi, nihil vt proloquerer boni,
Dum qui me cruciat dolor,
Conturbata nimis membra furens quatit.
3 Cor in visceribus calens
Flammas, dum meditor, suscitât igneas:
Quas ipsa opprimere impotens
Perrupris loquitur lingua silentiis.
4 IAS indica & exitum,
Et quàm longa mihi restet adhuc dies:
Mundo quàm nimium fruar,
Opto scire libens, quòve fruar modo.
5 En palmos mihi das dies,
Te presente nihilque est spatium meum:
Quin nil quidquid id est homo,
Quisquis constat homo, scilicet est nihil.
6 Certè vmbre & tenebræ viros
Versant, sollicitatque hos trepidos nihil:
Illi plurima congerunt,
Ignari positum quis cumulum occupet.
7 At nunc o here quid velim
Expectémve mihi, spes mea te petit:
8 Cunctis me eripito meis
Noxis, me stolis dede nec in probrum.

74

PSALMORVM

10 Mutus contineo meum

Os, namque illa tuo non sine numine.

11 Parce o verberibus grauis

In me quæ renouas; heu pereo manus

Infectu valido tuæ,

Impar dura Dei vulnera perpeti.

12 Cum tu crimina corripis,

Obiurgasque virum, defuit huic decus;

Ceu vestis tinea perit,

Omnis terrigena ac scilicet est nihil.

13 IAS auribus excipe

Clamorem atque preces, nec lachrymas meas

Surdus dissimules, vides

Me (quales proauos noueris) hospitem,

Terræque hospitis incolam;

Nec quidquam stabile hic, nec proprium mihi est.

14 Iam me solue precor, precor,

Et cura sine me vt restituar graui,

Ne si progrediar nimis,

Pressus deficiam, nullus & auolens.

PSALMVS XL

Expectans expectaui Dominum.

MAXIMÆ VICTORIÆ CHRISTI
GRATVLATIO.

1 Ad præstantem Dauidis Psalmus.

*Carmen Sapphicum.*2 **N**Vmen vt sanctum mihi semper IAE
Certus expecto, mihi flexus ille est,
Ac meæ vocem placidus querelæ

Audiit ægram.

3 Ille me extractum puteo sonanti,
Atque cœnosa barathris lacunæ
Rupe firmato pede ferre gressus

Iussit in alta.

4 Tunc nouum grato dedit ore carmen,
Hanc Dei nostri celebrare laudem;
Dum vident multi, metuent & IAM
Speque fideque.

5 Ille vir multis numeris beatus,

Fida

Fida cui spes est bene notus IAS,
Quique mendaces negat & superbos
Cernere nitus.

6 Plurimis PRINCEPS mihi es auctor IAS,
Consul & rebus, tibi quæ stupens dum
Eloquor narrans, superant carentem
Nomine summam.

7 Victima & munus penitus probata haud
Sunt tibi, aptasti mihi fictor aures;
Hostiæ haud fumos petis, expiantis
Nec sacra flammæ.

8 Tunc libens dixi, Venio Deus mi,
Deque me scriptum refero volumen;

9 Grata mi constant tua iussa, & iniis
Visceribus lex.

10 Nuntius iusti populo frequenti
Sum tui & præco; mea labra nunquam
Continens clausi, vt mihi testis IAS
Consciis ipse es.

11 Cor meum nunquam tua iusta celat
Facta, veracem Dominum salutis
Dico te denso in populo benignum,
Teque fidelem.

12 Ne tuum clemens mihi pectus IAS
Clauseris, quin me miseratus atque
Consilii compos tuere, & potentis
Numinis vsu.

13 Me mali, turbæ numero carentes
Obsident, curui & vitij phalanges
Opprimunt; quos non oculis notare aut
Cernere possim.

14 Nam mei vincunt numero capillos
Verticis, nec cor superest dolenti;
Sed volens IAS propera, me & almus
Eripe custos.

15 Turpis atque omnes pudeat repulse,
Qui meam quærunt temerare vitam;
Qui malum mi iam expediunt, pudenda
Damna reportent.

16 Præmium turpi referant ruina
Dedecus qui mi cupiunt, dolenti
Qui graui insulant strepitu; parati
Dicere vah, vah.

87 Gaudeant qui te petere læti,
 Quique amant, quam tu cupidis saluta
 Efficis; magnis memorent ferendum

Laudibus I A M.

88 Ipse inops, pauper licet atque egenus,
 Consulit tutor mihi prosper I A S:

Sed precor sospes mihi ne morere ô

Maxime PRINCEPS.

PSALMVS XLI.

Beatus vir qui intelligit super egenum.

HVMANORVM MORVM
 EXAMEN.

Ad præstantem, Psalmus Davidis.

Ode Tricolos Tetraſtrophos.

- 1 **A**uctus beato munere sortium est
 Is quisquis ægro consulit ac fauet.
 Illum diebus sospes I A S
 Casibus eripietque duris.
- 2 Custos valentem hunc, hunc bene viuidura
 I A S beatum terricolam dabit,
 Cessisse nec dedit malignis
 Hostibus atque animis nocentum.
- 3 Lecto hunc iacentem corpore languidura
 I A S fouebit fulciet ac bonus,
 Totum ac laboranti cubile
 Sternet & in melius reponet.
- 4 Namque ipse tristi murmure dixeram.
 I A S miseris sis medicus mihi,
 Peccasse & in te contentem
 Hanc animam recrea miscellam.
- 5 Hostes maligno murmure proferunt
 Infausta, quantum percipiunt mihi,
 Quando interibit nomen, atque hoc
 Lucifugæ tenebræ recondent.
- 6 Ingressus ut me visere fingeret,
 Vnusque & alter vana loquens manet,
 Peruersaque obseruans maligno
 Pectore proloquitur reuersus.

LIBER I.

75

- 8 In me susurrant protinus inuidi,
De me scelesti & perfida cogitant:
9 Hic iam laborans impotenti
Pondere, non penitus resurget.
10 Quin ille pacis confocius meae,
Et cui solebam plurima credere,
Mense & sodalis non remotus,
Nunc pede me quatit insolenti.
11 At tu misertus me statuas precor
IAS, ut illis pro meritis feram.
12 Te me probasse hinc discō, de me
Quod minimè hostis atrox triumphas.
13 Dumque ipse simplex integer atque ago,
Tu me tueris, tu incolumem facis,
Tu me perennem das ministrum,
Ante tuos statuisque vultus.
14 I A E, gubernat qui bonus Israël,
Sæclum per omne huic plaudite, plaudite:
Illi sit ac splendor decusque
Perpetuos proprium per annos.

P S A L M